# AUTORITATEA BANCARĂ EUROPEANĂ

***Lilia GRIBINCEA,***
*doctor în drept, conferenţiar universitar (USM)*

***SUMMARY***

*The European Banking Authority was established by the Regulation (EC) No. 1093/2010 of the European Parliament and of the Council on 24 November 2010.*

*The Authority shall have inter alia the following tasks:*

*(a) to contribute to the establishment of high-quality common regulatory and supervisory standards and practices, in particular by providing opinions to the European Union institutions and by developing guidelines, recommendations, and draft regulatory and implementing technical standards;*

*b) to stimulate and facilitate the delegation of tasks and responsibilities among competent authorities;*

*c) to cooperate closely with the European Systemic Risk Board (ESRB), in particular by providing the ESRB with the necessary information for the achievement of its tasks and by ensuring a proper follow up to the warnings and recommendations of the ESRB;*

*d) to organise and conduct peer review analyses of competent authorities, including issuing guidelines and recommendations and identifying best practices, in order to strengthen consistency in supervisory outcomes;*

*e) to undertake economic analyses of markets to inform the discharge of the Authority's functions;*

*f) to foster depositor and investor protection;*

*g) to contribute to the consistent and coherent functioning of colleges of supervisors, the monitoring, assessment and measurement of systemic risk, the development and coordination of recovery and resolution plans, providing a high level of protection to depositors and investors throughout the European Union and developing methods for the resolution of failing financial institutions and an assessment of the need for appropriate financing instruments etc.*

Premisa instituirii Autorităţii Bancare Europene a constituit-o, în special, criza financiară din 2007-2008, care a scos în evidenţă deficienţe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât şi la nivelul sistemului în ansamblu. S-a demonstrat că modelele naţionale de supraveghere nu au reuşit să ţină pasul cu globalizarea financiară şi cu realitatea pieţelor financiare europene, bazate pe integrare şi interconectare, în cadrul cărora numeroase instituţii financiare desfăşoară activităţi transfrontaliere. De asemenea, criza a relevat deficienţe în domeniul cooperării, coordonării, al aplicării coerente a dreptului Uniunii Europene şi al încrederii în autorităţile naţionale de supraveghere.

Criza financiară şi economică a creat riscuri reale şi grave atât în privinţa stabilităţii sistemului financiar, cât şi a funcţionării pieţei interne. Reinstaurarea şi menţinerea unui sistem financiar stabil şi fiabil a constituit o premisă esenţială pentru păstrarea încrederii şi coerenţei în cadrul pieţei interne. Pieţele financiare mai dezvoltate şi integrate oferă mai multe oportunităţi de finanţare şi diversificare a riscurilor, contribuind astfel la îmbunătăţirea capacităţii economiilor de a absorbi şocurile.

Aşadar, în Uniunea Europeană se impunea crearea unui mecanism care să garanteze precum că autorităţile naţionale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere referitor la instituţiile financiare transfrontaliere. A devenit evidentă necesitatea instituirii unei autorităţi, care, *inter alia* să:

a) acţioneze în scopul de a îmbunătăţi funcţionarea pieţei interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, eficient şi consecvent de reglementare şi supraveghere, care să ţină seama de interesele variate ale tuturor statelor-membre şi de caracterul diferit al instituţiilor financiare;

b) protejeze stabilitatea sistemului financiar, deponenţii şi investitorii, transparenţa pieţelor şi a produselor financiare;

c) garanteze condiţii de concurenţă egale;

d) consolideze coordonarea internaţională în domeniul supravegherii, în beneficiul întregii economii, inclusiv al instituţiilor financiare şi al altor părţi interesate, al consumatorilor şi al angajaţilor;

e) promoveze convergenţa în materie de supraveghere;

f) consilieze instituţiile Uniunii Europene în reglementarea şi supravegherea activităţilor bancare, plăţilor şi banilor electronici, precum şi în privinţa chestiunilor conexe legate de guvernanţa corporativă, auditul şi raportarea financiară.

Autoritatea Bancară Europeană a fost instituită prin Regulamentul (UE) nr.1093/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere

(Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE şi de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei[1], în continuare – (Regulamentul (UE) nr.1093/2010). Autoritatea Bancară Europeană este un organism al Uniunii Europene cu personalitate juridică. Şi-a început activitatea la 1.01.2011 şi are sediul la Londra.

Autoritatea Bancară Europeană face parte din Sistemul European de Supraveghere Financiară (SESF), al cărui obiectiv principal este să asigure aplicarea corespunzătoare a normelor aplicabile sectorului financiar pentru a menţine stabilitatea financiară, generând astfel încredere în sistemul financiar în ansamblu şi asigurând o protecţie suficientă pentru clienţii serviciilor financiare.

În componenţa Sistemului European de Supraveghere Financiară, alături de Autoritatea Bancară Europeană, mai sunt incluse următoarele entităţi:

a) Comitetul European pentru Risc Sistemic (în continuare – CERS), instituit prin Regulamentul (UE) nr.1092/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudenţială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar şi de înfiinţare a unui Comitet European pentru risc sistemic[2];

b) Autoritatea Europeană pentru Asigurări şi Pensii Ocupaţionale, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere, de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE şi de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei[3];

c) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare şi Pieţe, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere, de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE şi de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei[4];

d) Comitetul Comun al Autorităţilor Europene de Supraveghere, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010;

e) autorităţile competente sau de supraveghere din statele-membre.

***Obiectivul Autorităţii Bancare Europene*** este stabilit în art.1 pct.5) al Regulamentului (UE) nr.1093/2010 pentru a proteja interesul public prin contribuţia la stabilitatea şi eficacitatea sistemului financiar pe termen scurt, mediu şi lung, pentru economia, cetăţenii şi întreprinderile UE.

***Autoritatea Bancară Europeană contribuie la:***

a) îmbunătăţirea funcţionării pieţei interne, incluzând, în special, un nivel solid, eficient şi consistent de reglementare şi supraveghere;

b) garantarea integrităţii, transparenţei, eficienţei şi bunei funcţionări a pieţelor financiare;

c) consolidarea coordonării internaţionale în domeniul supravegherii;

d) prevenirea arbitrajului de reglementare şi promovarea condiţiilor de concurenţă echitabile;

e) garantarea unei reglementări şi supravegheri corespunzătoare cu privire la asumarea riscurilor de credit şi a altor riscuri; şi

f) îmbunătăţirea protecţiei consumatorilor.

Dacă ne referim la ***componenţa Autorităţii Bancare Europene***, aceasta include:

- ***un consiliu al supraveghetorilor***;
- ***un consiliu de administraţie;***
- ***un preşedinte;***
- ***un director executiv;***
- ***o comisie de apel.***

***Consiliul supraveghetorilor*** este alcătuit din:

(a) preşedintele fără drept de vot;

(b) şefii autorităţilor publice naţionale cu competenţă de supraveghere a instituţiilor de credit din fiecare stat-membru, care se reunesc personal, cel puţin, de două ori pe an;

(c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;

(d) un reprezentant fără drept de vot din partea Băncii Centrale Europene;

(e) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;

(f) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două autorităţi europene de supraveghere.

În prezent, Consiliul supraveghetorilor este constituit din 29 de membri cu drept de vot şi 8 observatori[5].

Directorul executiv poate participa la reuniunile Consiliului supraveghetorilor, fără a avea drept de vot.

Consiliul supraveghetorilor convoacă periodic întâlniri cu Grupul părţilor interesate din domeniul bancar, dar nu mai puţin de două ori pe an.

Consiliul supraveghetorilor este în drept să stabilească grupuri şi comitete interne pentru sarcini specifice atribuite Consiliului supraveghetorilor şi poate prevedea delegarea unor sarcini şi decizii clar definite către comitetele şi grupurile interne, către Consiliul de administraţie sau către preşedinte.

În scopul soluţionării dezacordurilor dintre autorităţile competente în contexte transfrontaliere, Consiliul supraveghetorilor convoacă un grup independent, care să faciliteze soluţionarea, în mod imparţial, a dezacordului, compus din preşedinte şi doi dintre membri, care nu sunt reprezentanţi ai autorităţilor competente implicate în dezacord şi care nu au niciun interes în conflictul în cauză şi nici legături directe cu autorităţile competente implicate.

Consiliul supraveghetorilor oferă consiliere pentru lucrările Autorităţii Bancare Europene şi este respon-

sabil de luarea deciziilor în privinţa realizării sarcinilor Autorităţii Bancare Europene.

Întrunirile Consiliului supraveghetorilor sunt convocate de preşedinte din proprie iniţiativă sau la cererea unei treimi dintre membrii săi şi sunt prezidate de preşedinte.

Consiliul supraveghetorilor îşi adoptă propriul regulament de procedură şi îl face public.

Consiliul supraveghetorilor adoptă, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri din partea Consiliului de administraţie, programul de lucru al Autorităţii Bancare Europene pentru anul următor şi îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului şi Comisiei.

***Consiliul de administraţie*** este constituit din preşedinte şi alţi şase membri ai Consiliului vizat, aleşi de către şi dintre membrii cu drept de vot ai Consiliului[6]. Cu excepţia preşedintelui, fiecare membru al Consiliului de administraţie are un supleant, care îl poate înlocui, dacă nu poate participa.

Mandatul membrilor aleşi de Consiliul supraveghetorilor este de doi ani şi jumătate şi poate fi prelungit doar o singură dată. Componenţa Consiliului este echilibrată şi proporţională şi reflectă Uniunea Europeană în ansamblu. Mandatele se suprapun şi se aplică un sistem corespunzător de rotaţie.

Deciziile Consiliului de administraţie se adoptă cu majoritatea membrilor prezenţi. Fiecare membru dispune de un vot.

Directorul executiv şi un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile Consiliului de administraţie, fără a avea drept de vot. Reprezentantul Comisiei are dreptul de a vota aspectele ce ţin de elaborarea bugetului Autorităţii Bancare Europene.

Consiliul de administraţie poate fi convocat în şedinţe de preşedinte din proprie iniţiativă sau la cererea, cel puţin, a unei treimi dintre membrii săi. Şedinţele Consiliului sunt prezidate de preşedinte.

Consiliul de administraţie se întruneşte înaintea fiecărei reuniuni a Consiliului supraveghetorilor, precum şi ori de câte ori Consiliul de administraţie consideră necesar, dar, cel puţin, de cinci ori pe an. Membrii fără drept de vot, cu excepţia directorului executiv, nu participă la discuţiile din cadrul Consiliului de administraţie referitoare la instituţiile financiare individuale.

Autoritatea Bancară Europeană este reprezentată de un ***preşedinte***, care este un expert independent, responsabil de pregătirea lucrărilor Consiliului supraveghetorilor şi prezidează întrunirile Consiliului supraveghetorilor şi ale Consiliului de administraţie.

Preşedintele este desemnat de Consiliul supraveghetorilor, pe criterii de merit, competenţe, cunoaşterea instituţiilor financiare şi a pieţelor, şi experienţă în domeniul supravegherii şi al reglementării financiare, în urma unei proceduri de selecţie deschise. Începând cu 1.03.2011, preşedintele Autorităţii Bancare Europene este dl Andrea Enria.

Înainte de a-şi prelua funcţiile şi în termen de o lună de la selectarea de către Consiliul supraveghetorilor, Parlamentul European poate, după audierea candidatului selectat de Consiliul supraveghetorilor, să prezinte obiecţii cu privire la desemnarea persoanei selectate.

Nici statele-membre, nici instituţiile sau organismele Uniunii Europene şi niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influenţeze preşedintele în executarea atribuţiilor sale.

Parlamentul European şi Consiliul pot invita preşedintele sau supleantul acestuia, respectând pe deplin independenţa acestora, să facă o declaraţie. Preşedintele face o declaraţie în faţa Parlamentului European şi răspunde la toate întrebările adresate de membrii acestuia, ori de câte ori i se solicită acest lucru.

Preşedintele Autorităţii Bancare Europene prezintă Parlamentului European, la cerere şi cu cel puţin 15 zile înainte de declaraţia sus-menţionată, un raport scris privind principalele activităţi ale Autorităţii Bancare Europene.

Mandatul preşedintelui este de cinci ani şi poate fi prelungit o singură dată. În cursul perioadei de nouă luni, care precedă încheierea mandatului de cinci ani al preşedintelui, Consiliul supraveghetorilor evaluează: rezultatele obţinute în primul mandat şi modul în care acestea au fost obţinute, precum şi sarcinile şi obligaţiile Autorităţii în anii următori. Luând în considerare evaluarea respectivă, Consiliul supraveghetorilor poate prelungi mandatul preşedintelui, dacă acest lucru este aprobat de Parlamentul European.

Preşedintele Autorităţii Bancare Europene poate fi revocat doar de Parlamentul European, pe baza unei decizii adoptate de Consiliul supraveghetorilor. Preşedintele nu poate împiedica Consiliul supraveghetorilor să discute chestiuni legate de persoana sa, în special necesitatea revocării sale, şi nu poate fi implicat în deliberări referitoare la astfel de chestiuni.

***Directorul executiv*** gestionează Autoritatea Bancară Europeană. El este numit de Consiliul supraveghetorilor pe un termen de cinci ani, după confirmarea de către Parlamentul European şi în urma unei proceduri de selecţie deschisă, pe criterii de merit, competenţe, cunoaşterea participanţilor la pieţele financiare şi a pieţelor şi cu experienţă în domeniul supravegherii şi al reglementării financiare, precum şi în materie de management. Mandatul directorului executiv poate fi prelungit o singură dată.

Directorul executiv are următoarele atribuţii:

a) este responsabil de gestionarea Autorităţii Bancare Europene şi pregăteşte lucrările Consiliului de administraţie;

b) este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorităţii Bancare Europene

sub îndrumarea Consiliului supraveghetorilor şi sub controlul Consiliului de administraţie;

c) ia măsurile necesare, în special adoptarea instrucţiunilor administrative interne şi publicarea comunicărilor, pentru a garanta funcţionarea Autorităţii Bancare Europene în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr.1093/2010;

d) pregăteşte programul de lucru multianual al Autorităţii Bancare Europene;

e) până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregăteşte programul de lucru pentru anul următor;

f) elaborează un proiect preliminar de buget al Autorităţii Bancare Europene şi execută bugetul Autorităţii;

g) directorul executiv pregăteşte anual un proiect de raport care conţine o secţiune privind activităţile de reglementare şi de supraveghere ale Autorităţii Bancare Europene şi o secţiune privind aspectele financiare şi administrative.

Până la data de 1 iulie, după încheierea exerciţiului financiar, directorul executiv transmite membrilor Consiliului supraveghetorilor, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei şi Curţii de Conturi situaţia asupra conturilor finale împreună cu avizul Consiliului de administraţie.

Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a Consiliului supraveghetorilor.

Membrii Consiliului supraveghetorilor şi ai Consiliului de administraţie, directorul executiv şi membrii personalului Autorităţii, inclusiv funcţionarii detaşaţi temporar din statele-membre şi toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritatea Bancară Europeană pe baze contractuale, sunt obligaţi să păstreze secretul profesional. Şi Tratatul privind Funcţionarea Uniunii Europene, în art. 339 (ex-articolul 287 al TCE) dispune: membrii instituţiilor Uniunii, membrii comitetelor, precum şi funcţionarii şi agenţii Uniunii sunt obligaţi, chiar şi după încetarea funcţiilor lor, să nu divulge informaţiile care, prin natura lor, constituie secret profesional şi, îndeosebi, informaţiile referitoare la întreprinderi şi la relaţiile lor comerciale sau la elementele preţului de cost.

Prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Autorităţii Bancare Europene i-a fost încredinţată o mare varietate de sarcini, pe lângă cele moştenite de la predecesorul său – Comitetul European al Inspectorilor Bancari (CEBS), toate având, în ultimă instanţă, scopul de a menţine stabilitatea financiară şi de a asigura încrederea în sistemul financiar în ansamblu, precum şi de a oferi suficientă protecţie clienţilor serviciilor financiare.

Astfel, ***Autoritatea Bancară Europeană, în principal, are următoarele sarcini:***

a) de a contribui la elaborarea de standarde şi practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare şi supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituţiile Uniunii Europene şi prin elaborarea de ghiduri, recomandări şi proiecte de standarde tehnice de reglementare şi de punere în aplicare;

b) de a contribui la aplicarea consecventă a actelor juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii Europene, în special prin sprijinirea unei culturi comune de supraveghere, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 14 iunie 2006 privind iniţierea şi exercitarea activităţii instituţiilor de credit[7] (în continuare – Directiva 2006/48/CE); Directivei 2006/49/CE din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiţii şi al instituţiilor de credit (reformare)[8], (în continuare – Directiva 2006/49/CE); Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituţiilor de credit, a întreprinderilor de investiţii care aparţin unui conglomerat financiar şi de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE şi 93/22/CEE ale Consiliului şi a Directivelor 98/78/CE şi 2000/12/CE ale Parlamentului European şi Consiliului[9] (în continuare – Directiva 2002/87/CE); Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informaţiile privind plătitorul care însoţesc transferurile de fonduri[10] (în continuare – Regulamentul (CE) nr. 1781/2006); Directivei 94/19/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor[11] (în continuare – Directiva 94/19/CE);

c) de a stimula şi a facilita delegarea de sarcini şi responsabilităţi între autorităţile competente;

d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informaţiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale şi prin garantarea faptului că avertismentelor şi recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;

e) de a organiza şi a realiza evaluări *inter pares* ale autorităţilor competente, inclusiv de a emite ghiduri şi recomandări şi de a identifica cele mai bune practici, pentru a consolida consecvenţa rezultatelor în materie de supraveghere;

f) de a monitoriza şi a evalua evoluţiile pieţei în domeniile sale de competenţă, inclusiv, după caz, tendinţele în materie de credite, în special pentru persoane fizice şi întreprinderile mici şi mijlocii;

g) de a realiza analize economice ale pieţelor pentru a-şi îndeplini atribuţiile în cunoştinţă de cauză;

h) de a promova protecţia deponenţilor şi a investitorilor;

i) de a contribui la funcţionarea consecventă şi coerentă a colegiilor de supraveghere, la monitorizarea, evaluarea şi măsurarea riscurilor sistemice, la elaborarea şi coordonarea planurilor de redresare şi

de restructurare, asigurând un nivel înalt de protecţie a deponenţilor şi a investitorilor pe întreg teritoriul Uniunii şi elaborând metode de restructurare a instituţiilor financiare falimentare, precum şi o evaluare a necesităţii de a avea instrumente de finanţare corespunzătoare;

j) de a publica pe site-ul său şi de a actualiza periodic informaţiile privind domeniul său de activitate, în special, în sfera sa de competenţă, informaţii privind instituţiile financiare înregistrate, pentru a garanta că informaţiile sunt uşor accesibile publicului.

De asemenea, Autoritatea Bancară Europeană îşi asumă un rol principal în promovarea transparenţei, simplicităţii şi echităţii pe piaţă pentru produsele sau serviciile financiare de consum din întreaga piaţă internă, inclusiv prin: colectarea, analizarea şi raportarea tendinţelor de consum; revizuirea şi coordonarea iniţiativelor de formare şi educare în domeniul financiar de către autorităţile competente; elaborarea de standarde de formare pentru acest sector; şi prin contribuţii la elaborarea unor norme comune de publicare.

Autoritatea Bancară Europeană monitorizează activităţile financiare noi şi cele existente şi poate adopta ghiduri şi recomandări pentru a promova siguranţa şi soliditatea pieţelor şi convergenţa practicilor de reglementare.

Pentru primul an de activitate – 2011, Autoritatea Bancară Europeană şi-a stabilit priorităţile în următoarele trei domenii principale: *reglementarea*, *analiza riscurilor* şi *operaţiunilor*, cu scopul de a institui funcţia autorităţii de protecţie a consumatorilor.

În ceea ce priveşte analiza riscurilor, priorităţile Autorităţii Bancare Europene au vizat, îndeosebi, provocările determinate de deteriorarea mediului pieţei financiare în Europa. De asemenea, Autoritatea Bancară Europeană a continuat să monitorizeze, să evalueze şi să analizeze, în mod periodic, riscurile şi vulnerabilităţile din sectorul bancar al Uniunii Europene. În plus, Autoritatea Bancară Europeană şi-a intensificat eforturile de promovare a cooperării eficiente între autorităţile naţionale de supraveghere în domeniul supravegherii bancare, prin elaborarea de politici şi prin participarea activă în cadrul colegiilor de supraveghetori. O componentă esenţială a activităţilor de analiză a riscurilor în anul 2011 a fost exerciţiul de test de simulare a crizei la nivelul Uniunii Europene, care a fost efectuat pe un eşantion de 91 de bănci din 21 de state-membre, utilizând un singur scenariu pesimist şi o metodologie consecventă. Acest exerciţiu s-a dovedit a fi un stimulent foarte puternic pentru băncile implicate, deoarece acestea au luat măsuri considerabile pentru a evita să se situeze sub pragul de referinţă de 5% capital de rangul 1 şi au mobilizat capital nou în valoare de cca 50 de miliarde euro în primele patru luni din 2011, pentru a respecta pragul de capital convenit de comun acord[12]. Testul de simulare a crizei a fost efectuat într-o manieră destul de riguroasă, rezultatele şi punerea în aplicare a metodologiei convenite fiind consecvente, graţie celor trei runde de evaluări *inter pares*. Publicarea rezultatelor în luna iulie 2011 a oferit pieţei un volum de informaţii şi o transparenţă fără precedent – cca 3.200 de date punctuale pentru fiecare bancă –, contribuind astfel la atenuarea preocupărilor investitorilor privind expunerea băncilor la riscuri.

În pofida succesului său şi în ceea ce priveşte sporirea transparenţei şi asigurarea calităţii, principalul obiectiv de restabilire a încrederii în sectorul bancar european nu a fost atins, criza datoriei suverane extinzându-se în mai multe state-membre. Numeroase bănci din Uniunea Europeană, în special în state afectate de criză, s-au confruntat cu probleme semnificative de finanţare. La indicaţiile FMI şi CERS, Autoritatea Bancară Europeană a propus, în cadrul unui pachet convenit la nivel european, măsuri de consolidare a nivelului de capitalizare al băncilor şi de încurajare a întoarcerii la condiţii mai relaxate pe piaţa de finanţare. A fost aprobată o recomandare oficială, care solicita băncilor să constituie o rezervă de capital, astfel încât să ajungă la un coeficient de capitalizare de 9% în ceea ce priveşte capitalul de cea mai înaltă calitate (capitalul de rangul 1), până la sfârşitul lunii iunie 2012, după evaluarea prudentă a expunerii băncilor la statele-membre ale Uniunii Europene.

Autoritatea Bancară Europeană instituie, ca parte integrantă a Autorităţii, un Comitet pentru inovare financiară reunind toate autorităţile naţionale de supraveghere competente, în vederea realizării unei abordări coordonate a activităţii de reglementare şi supraveghere a activităţilor financiare noi sau inovatoare şi în vederea furnizării de consultanţă pe care Autoritatea s-o prezinte Parlamentului European, Consiliului şi Comisiei.

Autoritatea Bancară Europeană poate analiza necesitatea de a interzice sau a restricţiona anumite tipuri de activităţi financiare şi, dacă acest lucru este necesar, poate informa Comisia pentru a facilita adoptarea oricăror astfel de interdicţii sau restricţii.

În vederea asigurării unor condiţii uniforme de aplicare a prevederilor Directivei 2006/48/CE, Autoritatea Bancară Europeană poate elabora diferite proiecte de standarde tehnice.

Conform art.14 al Directivei 2006/48/CE, fiecare autorizaţie de desfăşurare a activităţii bancare, eliberată de autoritatea competentă din statul-membru, se notifică Autorităţii Bancare Europene. Denumirea fiecărei instituţii de credit autorizate se înscrie pe o listă, pe care Autoritatea Bancară Europeană o publică şi îi asigură actualizarea pe site-ul său internet.

Atunci când o autoritate competentă nu a aplicat prevederile Directivei 2006/48/CE, Directivei 2006/49/CE, Directivei 2002/87/CE; Regulamentului

(CE) nr.1781/2006; Directivei 94/19/CE şi, în măsura în care aceste acte se aplică instituţiilor financiare şi de credit şi autorităţilor competente care le supraveghează, de părţile relevante ale Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European şi a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor şi finanţării terorismului[13]; Directivei 2002/65/CE a Parlamentului European şi a Consiliului privind comercializarea la distanţă a serviciilor financiare de consum şi de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului şi a Directivelor 97/7/CE şi 98/27/CE[14]; Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13.11.2007 privind serviciile de plată în cadrul pieţei interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE şi 2006/48/CE şi de abrogare a Directivei 97/5/CE[15]; şi ale Directivei 2009/110/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16.09.2009 privind accesul la activitate, desfăşurarea şi supravegherea prudenţială a activităţii instituţiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE şi 2006/48/CE şi de abrogare a Directivei 2000/46/CE[16], precum şi orice alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii Europene, care conferă sarcini Autorităţii Bancare Europene, Autoritatea acţionează după cum urmează:

- La cererea uneia sau mai multor autorităţi competente, a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Grupului părţilor interesate din domeniul bancar sau din proprie iniţiativă şi după ce a informat autoritatea competentă vizată, Autoritatea Bancară Europeană poate ancheta pretinsa încălcare sau neaplicare a dreptului Uniunii Europene.
- Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea Bancară Europeană poate adresa autorităţii competente în cauză o recomandare, precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului Uniunii Europene. În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea competentă informează Autoritatea Bancară Europeană cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care intenţionează să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului Uniunii Europene.
- Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorităţii, autoritatea competentă nu s-a conformat legislaţiei Uniunii Europene, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritatea Bancară Europeană sau din proprie iniţiativă, să emită un aviz formal prin care să îi ceară autorităţii competente să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul Uniunii Europene. Avizul formal al Comisiei ţine seama de recomandarea Autorităţii Bancare Europene.

Fără a aduce atingere competenţelor care îi revin Comisiei în temeiul art. 258 din Tratatul privind Funcţionarea Uniunii Europene, atunci când o autoritate competentă nu respectă avizul formal al Comisiei şi când este necesară remedierea promptă a nerespectării în vederea menţinerii sau restabilirii condiţiilor neutre de concurenţă de pe piaţă sau în vederea garantării bunei funcţionări şi a integrităţii sistemului financiar, Autoritatea Bancară Europeană poate adopta o decizie individuală adresată unei instituţii financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligaţiilor sale în temeiul dreptului Uniunii Europene, inclusiv încetarea oricărei activităţi. Decizia Autorităţii Bancare Europene trebuie să fie conformă cu avizul formal emis de Comisie.

Considerăm că, sub aspectul reglementării, Autoritatea Bancară Europeană a primit un rol central în stabilirea unui cadru de reglementare european unic, a unui set comun de reglementări complet armonizate, care vor fi obligatorii şi direct aplicabile în toate statele-membre ale Uniunii Europene şi aceasta în condiţiile în care mai există diferenţe foarte mari între cadrele de reglementare din statele-membre ale Uniunii Europene, fapt care duce la condiţii de concurenţă inechitabile şi fragmentate.

***Note:***

[1] Publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 331* din 15.12.2010, p.12-47.

[2] *Ibidem*, p.1-11.

[3] *Ibidem,* p.48-83.

[4] *Ibidem,* p.84-119.

[5] Lista completă a membrilor şi observatorilor poate fi vizualizată pe site-ul: http://www.eba.europa.eu/Aboutus/Organisation/Board-of-Supervisors/Members-and-Observers.aspx, accesat la 19.11.2012.

[6] Lista membrilor Consiliului de administraţie, precum şi reprezentantul Comisiei pot fi vizualizate pe site-ul: http://www.eba.europa.eu/Aboutus/Organisation/Management-Board.aspx, accesat la 19.11.2012.

[7] Republicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 2006L0048* din 9.12.2011, p.1-349.

[8] *Ibidem 2006L0049* din 4.01.2011, p.1-85.

[9] *Ibidem 2002L0087* din 9.12.2011, p.1-52.

[10] *Ibidem L 345* din 8.12.2006, p.64-72.

[11] *Ibidem 1994L0019* din 16.03.2009, p.1-16.

[12] 2011 EU-wide stress test results poate fi vizualizat pe site-ul: http://www.eba.europa.eu/EU-wide-stress-testing/2011/2011-EU-wide-stress-test-results.aspx, accesat la 20.11.2012.

[13] *Ibidem 2005L0060* din 04.01.2011, p.1-40.

[14] *Ibidem 2002L0065* din 25.12.2007, p.1-16.

[15] *Ibidem 2007L0064 din* 7.12.2007, p.1-61.

[16] *Ibidem L267* din 10.10.2009, p.7-17.